

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 4. Desumpta ex cap. 8. & 9. lib. 3. Regum, in quibus describitur
Varia Salomonis ad Deum fusa petitio. Dedicatio Templi & Hostiæ. Divina
Sanctificatio Templi per promissam Deî præsentiam & ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

Doctrina 4.

Desumpta ex cap. 8. & 9. lib. 3. Regum, in quibus describitur Varia Salomonis ad Deum susa petitio, Dedicatio Templi & Hostia, Divina Sanctificatio Templi per promissam Dei presentiam & ejus opem, Remuneratio Hiram, oblati tamen oppidis non contenti &c.

N. 287. Considera I. **V**aria inter petita, quæ Rex Salomon Templo jam penitus erecto ad Deum direxerat, primo omnium loco ponendum illud, quod cap. 8. v. 35. formaverat, hiscè constans Verbis: *si clausum fuerit Cælum, & non pluerit propter peccata eorum, & orantes in loco isto penitentiam egerint, exaudi eos in Cælo.* Quæ Verba fervidæ orationis duplicem nobis detegunt Veritatem. Prima harum est: Cælum nostris peccatis claudi, ut nihil inde gratiæ, nihil ubertatis defluat. Altera verò in eo sita est: quod pluvia de Cælo non decidat, nisi sinceræ penitentia lacrymæ præcedant. Veritatem primam confirmant Verba S. Scripturæ levit. 26. quibus comminatur Deus: *propter peccata vestra dabo Vobis Cælum desuper sicut ferrum, & terram aneam.* Quod non tantum præteritis sæculis Hebræos peccatores experientia docuit, sed etiam impios Christianos, dum asserit S. Basil. homil. 16. in divites avaros scribens post alia: terra jam exsiccata & ad extremum aspectu est horrida, & ad agriculturam est sterilis & infœcunda, deinde ob siccitatem scissa, hiatus patefecit maximos, ut in imis visceribus excipiatur radius. Fontes plurimi & perennes nos deseruere, fluminum quoque magnorum cursus deserunt. Veritatem alteram comprobat glossa interlin. quando huic quæstioni per Jeremiam motæ: *usquequò lugebit terra, & herba omnis Regionis siccabitur?* isthoc obviat responsio: *donec scilicet animus peccantium mutetur.* Sed quid indicat, mutari animum peccantis: quam eum fieri penitentem de peccatis, & effusis lacrymis fieri pro venia supplicem? Historia Francisc. part. 4. refert: beatum fratrem Nicolaum eò tempore, quò horrenda siccitas tellurem reddiderat infœcundam, Populum e cathedra admonuisse, ut Orationibus & Processionibus insisteret, divinum placaturus Numen. Cùm ille verò cogeretur experiri, irritas cadere Populi preces, monuisse de novo, ut precibus conjungerent solidæ penitentia opera, Et hem! mutatis

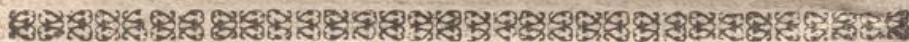
tatis per pœnitentiæ lacrymas hominibûs mutatum est Cœlum, copiosas affundens pluvias, quibus agros reddidit fertilissimos. ò Christiane! quàm sæpè contingit; agrum animæ tuæ gravissimam perpeti siccitatem; adeo, ut ad virtutum fructus producendos videatur penitus ineptus. Quò casu melius pellendæ siccitati tuæ non aderit remedium, quàm Oratio sinceræ conjuncta pœnitentiæ. Oratio enim tua pœnitentiam non habens sociam si fructu optatò careat, pœnæ Talionis vices patitur: est enim Deus etiam sæpè à te non exauditus, quando stetit ad ostium, pulsans Apocal. 3. meritò igitur eadem mensurâ remetitur, quâ mensus es ei Matth. 7. Sic olim diutiùs surdas aures fratrum gemitibus opposuit Joseph, quia & ipsi priùs inter summas animæ suæ angustias eum non exaudierant. Unde demum hujus culpæ memores dixere Genes. 42. *meritò hæc patimur, quia peccavimus in fratrem nostrum, videntes angustiam animæ ejus, dum deprecaretur nos, & non audivimus, idcirco venit super nos ista tribulatio.* Junge ergo precibus tuis pœnitentiæ lacrymas, & exauditus à Deo, cœlesti pluviam sæcundaberis in anima tua, ut optatos virtutum & meritorum fructus protrudat.

Considera 2. Quòd licet Deus apertas semper deferat aures, quibus fidelium preces ubi ubi tandem fusas, gratiosè excipiat: nullibi tamen ad exaudiendum illas promptior reperiatur, quàm si fuerint in Templis, ad ejus specialem Cultum destinatis, profusæ. Quare cap. 9. v. 3. asserit Salomoni: *Sanctificavi Domum hanc, quam edificasti, ut ponerem Nomen meum ibi, & erunt oculi mei & cor meum ibi cunctis diebûs.* Anus Anna, Sanctissima Samuelis mater, orationem suam Deo factura: etsi haud dubiè peraccommodum domi suæ habuisset angulum, quò à sæculi negotiis sejuncta, uni colloqueretur Deo: Tabernaculum tamen accedere consueverat, suò testata exemplò: nullibi magis propitium reperiri Deum, quàm in locis specialì cultu ei deputatis. Anus altera Anna, filia Phanuelis de Tribu Asar Lucæ 2. etsi videretur per decrepitam ætatem excusata, à Templo frequentius accedendo; & hinc suis in ædibus inclusa orans potuisset sperare, se exaudiendam à Deo, attamen citatò Evangelistâ teste: *non discedebat de Templo, jejunijs & obsecrationibûs serviens die ac nocte.* Ipsò factò experta, nullibi tam gratiosum inveniri Deum, quàm in Templis per orationes assiduas questum, quare Prophetiæ altissimò spiritu donata: *superveniens confitebatur Domino, & loquebatur de illo omnibus, qui expectabant Redemptionem Israël.*

Ddd

Repo-

Repones forsan verba Christi Matth. 6. dicentis: *intra in cubiculum tuum, & ibi clauso ostio ora Patrem tuum*, ac respondebit ocius S. Bernardinus tom. 2. ferm. 10. a. 3. c. 1. asserens: *ille cubiculum suum intrat, qui omnes humanos sensus ad interiora revocat: ille ostium suum claudit, qui cordis cogitationes, ne extravagentur, frangat.* Noluit ergo Christus privatam cujusque cameram Domui Dei præferre, sed docere potius voluit: quâ mentis recollectione in ea preces persolvendæ sint. Confirmat nostrum propositum Hugo Card. in cap. 4. Joan. scribens: *notandum, quod locus saccratus & benedictus aptior & utilior est ad orandum.* Primò, quia ibi magis excitatur devotio & ferventior fit oratio. Item Benedictio Episcopalis & oratio eius majorem efficaciam insert orationi ad impetrandum, quia associatur orationibus generalis Ecclesie. Item quia Dominus Domum sibi dicatam, & habitantes, & psallentes in ea speciali gratiâ custodit, & visitat. Quare in necessitatibus tuis confuge ad Templum Christiane Lector. Satius & fructuosius erit, ibidem breves, sed magna cum loci Reverentia preces fundere, quàm domi longas. Agit Deus in Templis suis Salomonem, qui fidelium suorum pietatem ut Salomon *Hiram Regem* remuneratur. Et licet quandoque contingat: illos petita à Deo non statim assequi, velut *Hiram* non fuerat contentus oppidâ, sibi à Salomone donatis; attamen non cadendum animis, aut Deus inclementiæ arguendus est; sed potius id adscribendum inordinato petendi modo. Vel enim petimus aliqua, salutis animæ nociva, vel non petimus cum debita confidentia. Utrumque repugnat orationis naturæ, atquæ hinc non meretur divinum annutum.

FASCICULUS XLIII.

Doctrinarum Moralium & Asceticarum.

Doctrina I.

Desumpta ex cap. 10. & 11. lib. 3. Regum, in quibus describitur Alia Regina Saba cum Salomone. Salomonis depravati mores, Achia Vaticinium.

N. 289. Considera I.

CHristianos, qui avidis auribus excipiunt sacras Conciones, iisdem verbis laudari posse, quibus Ministros Salomonis laudaverat Regina Saba cap. 10. v. 8. dicens: